

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1329/24
6.3.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Снежане Јовановић, председника већа, Здравке Ђурђевић и Ксеније Огризовић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ у стицају са кривичним делом разбојништво из члана 206 став 1 КЗ и кривичним делом разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези члана 30 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Сврзића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 07.10.2024. године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, окривљеног АА, који је о седници већа обавештен у смислу члана 447 став 4 ЗКП и уредно обавештеног браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Сврзића, дана 06.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

I

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву и браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Сврзића, а пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 07.10.2024. године у осуђујућем делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

II

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 07.10.2024. године у ослобађајућем делу и у том делу списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

III

Према окривљеном АА, који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 22.01.2024. године, а који му се рачуна од 20.01.2024. године, када је лишен слободе **ПРОДУЖАВА СЕ ПРИТВОР**, по основу прописаном чланом 211 став 1 тачка 3 ЗКП, па му исти има трајати до даље одлуке суда.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 07.10.2024. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ у стицају са кривичним делом разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, па му је суд применом чланова 1, 4, 5, 42, 43, 45, 54, 55, 63 у вези члана 60 став 1 КЗ и члана 419 ЗКП претходно утврдио појединачне казне затвора, и то: због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 године, а због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези члана 60 КЗ казну затвора у трајању од 3 године, након чега га је применом члана 60 став 2 тачка 2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци, која се има рачунати од дана ступања на издржавање казне, по правноснажности пресуде, а у коју се има урачунати време проведено у притвору почев од 14.02.2024. године, па надаље до упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе.

Применом одредби члана 87 став 1 КЗ и члана 348 став 6 КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то једног расклопљеног пиштоља марке “Екол”, модел “Firal compact”, фабричког броја ..., калибра 9мм Р.А.К.

На основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ.

Окривљени АА је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Осим тога, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, а да ће о висини трошкова суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Смедереву, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због повреде кривичног закона, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине пресуду Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 07.10.2024. године и предмет врати

првостепеном суду на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Срђан Сврзић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због повреде кривичног закона, с предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење или усвоји жалбу и преиначи првостепену пресуду ослобађајући окривљеног, као и уз захтев да, у смислу члана 447 ЗКП, окривљени и бранилац буду обавештени и позвани на седницу већа, с тим да је поднеском од 06.03.2025. године обавестио суд да није у могућности да приступи на заказану седницу и навео да је сагласан да се седница већа одржи у његовом одсуству.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1409/24 од 31.12.2024. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Смедереву Ктж.бр.7/24, укине пресуду Вишег суда у Смедереву К.бр.5/24 од 07.10.2024. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, а да се одбије жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Сврзића, као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и предлогом јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Смедереву је делимично основана, док је жалба браниоца окривљеног неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда у осуђујућем делу, тако што се истиче да је истом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, с обзиром да је пресуда заснована на записнику о увиђају који није састављен у складу са Закоником о кривичном поступку јер не садржи све елементе које Законик прописује, и то попис свих лица која присуствују увиђају, набрајање документације која чини његов целокупни садржај, констатацију да је саслушаним лицима записник прочитан наглас, као и потпис записничара.

Међутим, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, с обзиром да наведени записник садржи све битне елементе и податке о предузетој радњи увиђаја прописане чланом 233 ЗКП, па и имена и презимена лица која су била присутна и ток и садржину предузете радње, док је недостатак појединих елемената на које се указује у изјављеној жалби без утицаја на доказну снагу наведеног записника и не искључује његово коришћење као доказа, и то посебно недостатак констатације да је ББ, која је испитана, прочитан записник, имајући у виду да се наведени записник употпуњује другим доказима, и то пре свега исказима оштећене у истражном поступку и на главном претресу, као и недостатак потписа лица које је сачинило записник, с обзиром да се на крају записника налази печет органа који је радњу предузео.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, бранилац окривљеног је у жалби навео и да је нејасно на основу чега је суд утврдио да се окривљени налазио у стању битно смањене урачунљивости у које се сам довео.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе браниоца окривљеног оценио као неосноване, налазећи да је правилно првостепени суд на основу налаза и мишљења сталног судског вештака за област психијатрије др Наташе Марковић и њеног изјашњења на главном претресу утврдио да је окривљени у критичном периоду био битно смањено урачунљив, односно да су његова способност да схвати значај и последице дела, као и способност да управља поступцима биле битно умањене због алкохолисаности и утицаја ПАС (бупренорфина), о чему је у образложењу пресуде навео јасне и аргументоване разлоге.

Побијајући првостепену пресуду због повреде кривичног закона у односу на кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, бранилац окривљеног је у жалби истакао да суд није образложио зашто није поклатио веру одбрани окривљеног, као и да је, с тим у вези, занемарио да образложи приговорени институт правне заблуде, имајући у виду да је окривљени јасно навео да је пиштољ набавио у слободној продаји посредством интернета, те да је сматрао да је дозвољено имати такав пиштољ јер није способан да испали прави метак, односно да било кога повреди.

Супротно наводима жалбе браниоца окривљеног, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд, имајући у виду околности које се односе на животну доб, животну искуство окривљеног, његову општу информисаност и изглед оружја, закључио да је окривљени био свестан да је забрањено набављање и ношење предметног оружја које је употребио приликом извршења кривичног дела разбојништво и из њега испалио више хитаца у ваздух.

Жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија се због повреде кривичног закона и тако што се истиче да се у конкретном случају не ради о два кривична дела у стицају, већ о једном кривичном делу из члана 206 став 1 КЗ, јер је пиштољ био нужно средство за примену силе и претње да би се добило биће кривичног дела разбојништва.

По мишљењу већа Апелационог суда у Београду, овакви наводи жалбе браниоца окривљеног су неосновани, с обзиром да је првостепени суд правилно применио кривични закон када је кривичноправне радње окривљеног квалификовао као кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и кривично дело разбојништво из члана 206 став 1 КЗ, јер је окривљени предузео две одвојене радње, тако што је неовлашћено носио предметни пиштољ и одузео туђу ствар у намери да прибави противправну имовинску корист, због чега се ради о реалном стицају наведених кривичних дела, а не о привидном идеалном стицају по основу консумције.

Жалбом јавног тужиоца првостепена пресуда побија се у осуђујућем делу због одлуке о казни, тако што се истиче да је суд није правилно одмерио, па да се истом неће остварити сврха кажњавања, имајући у виду висину запрећених казни за кривична

дела, околности конкретног случаја, као и чињеницу да је окривљени шест пута осуђиван, и то за истоврсна кривична дела-против имовине и против јавног реда и мира.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности прописане чланом 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одмерена и да је истима дао адекватан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио да је отац двоје деце, док је од отежавајућих имао у виду да је вишеструко осуђиван, као и да је осуђиван и за истоврсна кривична дела у односу на кривично дело разбојништво за које је оглашен кривим, и то за кривична дела против имовине, као и за кривично дело из члана 348 став 2 КЗ, те да је кривична дела за која је оглашен кривим извршио у року проверавања по условној осуди изреченој пресудом Основног суда у Смедереву К бр.416/23 од 12.12.2023. године.

Имајући у виду утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног, правилно му је првостепени суд утврдио појединачне казне, и то: због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 године, а због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 1 у вези члана КЗ казну затвора у трајању од 3 године, након чега га је применом члана 60 став 2 тачка 2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци.

По мишљењу веће Апелационог суда у Београду, јединственом казном затвора у наведеном трајању у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући у виду тежину извршених кривичних дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног.

Жалбом јавног тужиоца, првостепена пресуда се у осуђујућем делу побија и тако што се истиче да иста не садржи одлуку о имовинскоправном захтеву, што је изричито прописано чланом 424 став 1 тачка 7 ЗКП, иако су га поједини оштећени истакли.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве наводе жалбе јавног тужиоца оценио као неосноване, с обзиром да из списка предмета произлази да оштећене ВВ и ГГ нису истакле имовинскоправни захтев, а да је оштећена ББ у истражном поступку исти истакла, а потом на главном претресу навела да не истиче имовинскоправни захтев.

Првостепеном пресудом окривљени АА, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је дана 20.01.2024. године, у вечерњим часовима, у ..., извршио кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 КЗ у вези члана 30 КЗ на штету трафике “Мој киоск штампа систем”

Дајући у образложењу пресуде разлоге за своју одлуку, првостепени суд је навео

да је сведок оштећена ДД, која је критичном приликом радила у трафици, приметила да се ка трафици приближава лице високо око 1.60 метара, обучено у црну јакну, са црном капом и маском преко лица, у бледим панталонама и црним патикама, те да је, док је прилазио, заврнуо јакну, извукао пиштољ и уперио га ка њој, да је сведокиња ЂЂ видела мушку особу, у црној јакни, светлијим фармерицама, црним патикама, са капом налик на шубару, те да држи пиштољ у десној руци, а да се на снимку камере испред трафике не види особа која покушава да опљачка трафику, као и да, са друге стране, оштећени и сведоци који су присуствовали извршењу кривичног дела у апотеци “1. мај” описују окривљеног као особу обучену у тамну гардеробу, да је на глави имао капуљачу и преко уста шал, а да сведоци ЕЕ и ЖЖ наводе да је то лице висине око 1.70 центиметара.

С тим у вези, првостепени суд је навео да је ценио чињенице да нико није видео лице особе која је покушала да опљачка киоск, те да ДД и особе које су биле у апотеци “1. мај” различито описују у погледу висине лице које је покушало пљачку киоска и окривљеног, а да само боја јакне учиниоца не доказује кривицу окривљеног, као и да, према садржини записника о увиђају места догађаја ПУ Смедереву од 20.01.2024. године и садржине фотодокументације, произлази да је фотографисан изглед трафике са спољашње и унутрашње стране, али да нису узети узорци ради анализе и упоређивања са ДНК профилем окривљеног, нити је обављено неко друго вештачење.

Имајући у виду све наведено, првостепени суд је навео да је применом принципа дефинисаног чланом 16 став 5 ЗКП, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, окривљеног ослободио од оптужбе да је учинио кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези члана 30 КЗ које му се ставља на терет.

Међутим, основано се жалбом јавног тужиоца истиче да је првостепеном пресудом у ослобађајућем делу учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, која се састоји у томе што у образложењу пресуде нису наведени разлози о одлучним чињеницама, док су дати разлози нејасни, као и да је, с тим у вези, чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено.

Наиме, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, основано се жалбом јавног тужиоца истиче да је првостепени суд пропустио да цени да су оштећена ДД, која је критичном приликом радила у трафици “Мој киоск штампа систем” и оштећене ББ и ГГ, које су радиле у апотеци “1. мај”, као и сведоци ЕЕ, ЖЖ и ЂЂ сагласно истакли да је извршилац кривичног дела млађе мушко лице светлије пути, као и да је критичном приликом носило црну јакну, црну капу, односно капуљачу на глави, шал преко лица, црне патике и пиштољ за појасом, те да, с тим у вези, цени и да се ради о истоврсним кривичним делима извршеним на штету трафике “Мој киоск штампа систем” и апотеке “1. мај”, и то истог дана, у кратком временском интервалу, на малој територијалној удаљености.

Такође, ценећи чињеницу да је оштећена ДД истакла да је извршилац висок око 1,60 m, а да су сведоци ЕЕ и ЖЖ навели да је имао око 170 cm, па да се у том смислу не може закључити да се ради о истом лицу, првостепени суд је, како се то основано указује у жалби јавног тужиоца, занемарио чињеницу да особе имају различиту моћ запажања и перцепција догађаја, посебно када се има у виду да су именована лица била

затечена и у страху за сопствени живот и безбедност, као и чињеницу да и није реч о великој разлици у процени висине извршиоца кривичних дела.

Осим тога, приликом утврђивања чињеничног стања у погледу наведеног кривичног дела, по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, првостепени суд је пропустио да цени да окривљени у својој одбрани изнетој на главном претресу одржаном дана 19.08.2024. године и није изричито оспорио његово извршење, наводећи да се не сећа покушаја да опљачка киоск, да из поступка зна да се то десило пре, као и да би, да је био иоле свестан, побегао са лица места, а да не би био тамо и да не би након киоска направио друго дело.

Апелациони суд у Београду је имао у виду да је првостепени суд у образложењу пресуде навео да сумњу да је у питању исто лице, односно исти извршилац оба кривична дела разбојништво која су окривљеном АА стављена на терет, изазива чињеница да су оштећена ДД и сведок ЂЂ изјавиле да је извршилац датом приликом носио светле фармерице, а да су оштећени и сведоци извршења кривичног дела на штету апотеке "1. мај" тврдили да је извршилац кривичног дела носио панталоне тамне боје, али је нашао да је ради правилног и потпуног утврђивања чињеничног стања првостепени суд, с тим у вези, пропустио да цени да из извештаја о форензичком прегледу лица места Полицијске управе у Смедереву, Одељења криминалистичке полиције, Одсека за оперативну форензику КТ број 601-47/24 од 23.01.2024. године са фотодокументацијом произлази да су у пролазу са задње стране апотеке "1. мај" прекривене картонима пронађене и фотографисане једне тексас панталоне светло плаве боје и једне тексас панталоне црне боје (фотографије број 31,32,33,34, и 35), као и да наведену чињеницу предочи окривљеном, како би се на исту изјаснио.

Имајући у виду да је у ослобађајућем делу првостепена пресуда заснована на наведеној битној повреди одредаба кривичног поступка, као и на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању, то је иста усвајањем жалба јавног тужиоца укинута и списи предмета у том делу враћени првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка на коју му је указано овим решењем и поново детаљно и свестрано ценити све изведене доказе како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, те посебно из којих доказа произлази да је намера окривљеног била да прибављањем туђе покретне ствари себи прибави противправну имовинску корист, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку, за коју ће навести јасне, довољне, уверљиве и аргумензоване разлоге.

Имајући у виду да је укинуо првостепену пресуду у делу, а да се окривљени налази у притвору, Апелациони суд у Београду је у складу са одредбом члана 458 став 4 ЗКП испитао да ли још постоје разлози за притвор према окривљеном, па је нашао да је оправдано продужење притвора према окривљеном на основу одредбе члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП.

Наиме, из доказа у списима предмета произлази основана сумња да је окривљени извршио кривично дело разбојништво у покушају из члана 206 став 1 у вези члана 30 КЗ, па имајући у виду да је окривљени шест пута осуђиван, између осталог,

због кривичних дела из групе кривичних дела против имовине, те да постоји основана сумња да је кривично дело које му се ставља на терет извршио у року проверавања по условној осуди изреченој пресудом Основног суда у Смедереву К.бр.416/23 од 12.12.2023. године, као и да нема редовне изворе прихода, то по мишљењу већа Апелационог суда у Београду, све наведене околности, у својој међусобној повезаности, представљају особите околности које указују на опасност да ће окривљени, у случају боравка на слободи, у кратком временском периоду поновити кривично дело, због чега се његово задржавање у притвору по основу прописаном чланом 211 став 1 тачка 3 ЗКП показује као нужна и неопходна мера у циљу несметаног вођења кривичног поступка.

С обзиром на наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредби чланова 457 и 458 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву решења.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић